

Întrebarea preliminară

Articolul 21 alineatul (2a) din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 47 primul paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că unui resortisant al unei țări terțe, căruia i s-a refuzat eliberarea unei vize de lungă ședere și care nu poate beneficia de dreptul prevăzut la articolul 21 alineatul (1) din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen de a circula liber pe teritoriul celorlalte state membre, trebuie să i se asigure dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe judecătorești?

⁽¹⁾ JO 2000, L 239, p. 19, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 183.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Sąd Okręgowy w Gdańsku (Polonia) la 16 ianuarie 2020 – I.W., R.W./Bank BPH S.A.

(Cauza C-19/20)

(2020/C 191/04)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Okręgowy w Gdańsku

Părțile din procedura principală

Reclamanți: I.W., R.W.

Pârâtă: Bank BPH S.A.

Întrebările preliminare

- 1) Articolul 3 alineatele (1) și (2) coroborat cu articolul 4 alineatul (1) coroborat cu articolul 6 alineatul (1) și cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că instanța națională este obligată să constate caracterul abuziv [în sensul articolului 3 alineatul (1) din directivă] al unei clauze contractuale încheiate cu un consumator, chiar dacă, la data pronunțării hotărârii, ca urmare a modificării de către părți a conținutului contractului prin intermediul unui act adițional, clauza a fost modificată astfel încât nu mai are caracter abuziv, iar constatarea caracterului abuziv al clauzei în versiunea sa inițială poate determina inaplicabilitatea (anularea) întregului contract?
- 2) Articolul 6 alineatul (1) coroborat cu articolul 3 alineatul (1) și alineatul (2) teza a doua, precum și cu articolul 2 din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că permite unei instanțe naționale să constate doar caracterul abuziv al anumitor elemente ale unei clauze contractuale privind cursul de schimb stabilit de o bancă, la care este indexat creditul acordat consumatorului (precum în cauza principală), respectiv prin eliminarea mențiunii privind marja băncii stabilită în mod unilateral și în mod neclar ca element al cursului de schimb, iar menținerea unei clauze clare privind cursul mediu al băncii centrale (Narodowy Bank Polski, Banca Națională a Poloniei), care nu dă naștere unei înlocuiri necesare a conținutului eliminat prin vreo normă de drept, [...] va determina vreo reechilibrare efectivă între consumator și profesionist, deși modifică esența mențiunii privind executarea obligațiilor de către consumator în favoarea acestuia?
- 3) Articolul 6 alineatul (1) coroborat cu articolul 7 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că, chiar și în ipoteza în care legiuitorul național a instituit măsuri destinate să prevină utilizarea în continuare a clauzelor abuzive, precum cele în discuție în litigiul principal, prevăzând obligația băncilor de a preciza modalitățile și termenele de stabilire a cursului de schimb valutar pe baza căruia se calculează quantumul creditului, ratele cuprinzând capitalul și dobânzile, precum și modalitățile de conversie în valută a sumelor plătite, precum și a sumelor rambursate, interesul public se opune constatării caracterului abuziv al doar unor elemente dintr-o clauză contractuală în modul descris la a doua întrebare?

- 4) Nevaliditatea contractului menționată la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, care rezultă din excluderea clauzelor abuzive menționate la articolul 2 litera (a) coroborat cu articolul 3 din directivă, trebuie interpretată în sensul că reprezintă o sancțiune care poate fi percepută ca rezultat al unei decizii constitutive de drepturi a unei instanțe, pronunțată la cererea expresă a consumatorului, care produce efecte de la momentul încheierii contractului, respectiv *ex tunc*, iar cererile de restituire ale consumatorului și ale profesionistului rămân exigibile de la rămânerea definitivă a hotărârii?
- 5) Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii coroborat cu articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene din 30 martie 2010 trebuie interpretat în sensul că impune instanței naționale obligația de a informa consumatorul care a solicitat constatarea nulității unui contract ca urmare a eliminării clauzelor abuzive cu privire la consecințele juridice ale acestei decizii, inclusiv cu privire la acțiunile în restituire ale profesionistului (banca), chiar și neintroduse în procedura respectivă, precum și la cele a căror validitate nu este clar determinată, chiar în situația în care consumatorul beneficiază de un reprezentant profesionist?

(¹) JO 1993, L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Köln (Germania) la 23 ianuarie 2020 –
Biofa AG/Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG**

(Cauza C-29/20)

(2020/C 191/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Köln

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Biofa AG

Pârâtă: Sikma D. Vertriebs GmbH und Co. KG

Întrebarea preliminară

În cadrul unei proceduri judiciare într-un stat membru, prin aprobarea unei substanțe active prin intermediul unui regulament de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 (¹), se stabilește în mod obligatoriu că substanța care se află la originea aprobării este destinată să acționeze în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012 în orice alt mod decât prin simpla acțiune fizică sau mecanică ori instanței din statul membru sesizate să pronunțe o decizie îi revine sarcina să efectueze constatările de fapt privind aspectul dacă sunt îndeplinite condițiile materiale prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 528/2012, chiar și după adoptarea unui regulament de punere în aplicare?

(¹) Regulamentul (UE) nr. 528/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 mai 2012 privind punerea la dispoziție pe piață și utilizarea produselor biocide (JO 2012, L 167, p. 1).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 29 ianuarie 2020 –
E/Finanzamt N**

(Cauza C-45/20)

(2020/C 191/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof